

Lag om ändring i lagen (1960: 729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk;

SFS 1986: 367

Utkom från trycket
den 16 juni 1986

utfärdad den 5 juni 1986.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1960: 729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk

dels att 22, 45–49, 58 och 61 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 22 d §, av följande lydelse.

22 §² Har radio- eller televisionsföretag rätt att i utsändning återgiva verk, må företaget ock, under villkor som regeringen bestämmer, för bruk vid egna utsändningar upptaga verket på anordning, genom vilken det kan återgivas. Om rätten att göra sålunda upptaget verk tillgängligt för allmänheten gäller vad eljest är stadgat.

Svenskt radio- eller televisionsföretag som regeringen bestämmer må, om företaget på grund av avtal med organisation som företräder ett flertal svenska upphovsmän på området äger rätt att utsända litterära och musikaliska verk, jämväl utsända utgivit dylikt verk av upphovsman som icke företrädes av organisationen; för utsändningen äger upphovsmannen rätt till ersättning. Vad sålunda stadgats gäller dock icke sceniskt verk, ej heller annat verk om upphovsmannen meddelat förbud mot utsändning

¹ Prop. 1985/86: 79 och 146, LU 32, rskr. 293.

² Senaste lydelse 1978: 488.

eller det eljest föreligger särskild anledning antaga att han motsätter sig utsändningen. Bestämmelserna i detta stycke gäller inte sådan vidare-sändning som anges i 22 d §.

22 d § Har någon på grund av avtal med en organisation som företräder ett flertal svenska upphovsmän på området rätt att till allmänheten trådlöst eller genom kabel samtidigt och oförändrat återutsända (vidaresända) verk som ingår i en trådlös ljudradio- eller televisionsutsändning, får denne på samma sätt vidaresända även verk av upphovsmän som inte företräds av organisationen. Vidaresändning får avse endast verk av det slag som omfattas av avtalet. Även i övrigt gäller avtalets villkor i fråga om vidare-sändningen.

En upphovsman vars verk vidaresänds med stöd av första stycket skall i fråga om ersättning som lämnas enligt avtalet och i fråga om förmåner från organisationen som väsentligen bekostas genom ersättningen vara likställd med upphovsmän som organisationen företräder. Upphovsmannen har dock alltid oberoende av detta rätt till ersättning som hänför sig till vidare-sändningen, om han begär det inom tre år efter utgången av det år då vidaresändningen ägde rum. Krav på ersättning får riktas endast mot organisationen.

Gentemot den som vidaresänder verk med stöd av denna paragraf får krav på ersättning göras gällande endast av sådana organisationer som avses i första stycket. Kraven skall framställas samtidigt.

45 §³ En utövande konstnärs framförande av ett litterärt eller konstnärligt verk må icke utan hans samtycke upptagas på grammofonskiva, film eller annan anordning, genom vilken det kan återgivas, och ej heller utsändas i ljudradio eller television eller genom direkt överföring göras tillgängligt för allmänheten.

Ett framförande som har upptagits på en anordning som avses i första stycket får inte utan konstnärens samtycke överföras från en sådan anordning till en annan förrän femtio år har förflutit efter det år då upptagningen gjordes.

Beträffande upptagning, utsändning och överföring, som avses i denna paragraf, skall vad i 3, 6–9 §§, 11 § första stycket, 14 § första stycket, 17, 20 och 21 §§, 22 § första stycket, 22 a–22 d, 24, 24 a, 26, 27, 28, 41 och 42 §§ sägs äga motsvarande tillämpning.

46 §⁴ En grammofonskiva, en film eller en annan anordning på vilken ljud eller filmverk har upptagits får inte utan framställarens samtycke eftergöras förrän femtio år har förflutit efter det år då upptagningen gjordes. Som eftergörande anses även att upptagningen överförs från en sådan anordning till en annan.

Beträffande förfarande, som enligt denna paragraf är beroende av framställares samtycke, skall vad i 6–9 §§, 11 § första stycket, 14 § första stycket, 17 och 21 §§, 22 § första stycket, 22 a–22 c, 24 och 24 a §§ samt 26 § andra stycket sägs äga motsvarande tillämpning.

³ Senaste lydelse 1978: 488.

⁴ Senaste lydelse 1978: 488.

§⁵ Om en grammofonskiva eller en annan anordning på vilken ljud har upptagits används vid ljudradio- eller televisionsutsändning eller vid annat offentligt framförande i förvärvssyfte och utsändningen eller framförandet äger rum inom femtio år efter det år då ljudupptagningen gjordes, skall ersättning utgå till framställaren liksom till utövande konstnärer vilkas framförande har upptagits på anordningen. Har två eller flera konstnärer samverkat vid framförandet, kan den rätt som tillkommer dem göras gällande endast av dem gemensamt. Gentemot den som har använt anordningen skall konstnärer och framställare göra gällande sina krav samtidigt.

Vad som sägs i första stycket om ljudradio- och televisionsutsändning gäller också när en trådlös sådan utsändning samtidigt och oförändrat återutsänds (vidaresändning) till allmänheten trådlöst eller genom kabel. Gentemot den som vidaresänder får krav på ersättning göras gällande endast genom sådana organisationer som företräder ett flertal svenska utövande konstnärer eller framställare. Organisationerna skall framställa kraven samtidigt med de krav som avses i 22 d §.

Bestämmelserna i 8 och 9 §§, 14 § första stycket, 20, 21 och 24 §§ samt 26 § andra stycket skall äga motsvarande tillämpning i fall som avses i denna paragraf. Beträffande utövande konstnärs rätt skall jämväl föreskrifterna i 27, 28, 41 och 42 §§ i motsvarande mån gälla.

Vad i denna paragraf stadgas gäller icke ljudfilm.

48 §⁶ Ljudradio- eller televisionsutsändning må icke utan radio- eller televisionsföretagets samtycke återutsändas eller upptagas på anordning, genom vilken den kan återgivas. Utan sådant samtycke må ej heller televisionsutsändning återgivas för allmänheten i biograf eller därmed jämförlig lokal.

En utsändning som har upptagits på en anordning som avses i första stycket får inte utan radio- eller televisionsföretagets samtycke överföras från en sådan anordning till en annan förrän femtio år har förflutit efter det år då utsändningen ägde rum.

Vad i 6–9 §§, 11 § första stycket, 14 § första stycket, 17, 20 och 21 §§, 22 § första stycket, 22 a–22 c, 24 och 24 a §§ samt 26 § andra stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning i fall som avses i denna paragraf.

Har ett radio- eller televisionsföretag krav på ersättning för en sådan vidaresändning som avses i 22 d § första stycket och som har skett med företagets samtycke, skall företaget framställa sitt krav samtidigt som de organisationer som avses där.

49 §⁷ Katalog, tabell eller annat dylikt arbete, vari sammanställts ett stort antal uppgifter, må ej utan framställarens samtycke eftergöras, förrän tio år förflutit efter det år, då arbetet utgavs.

Vad i 6–9 §§, 11 § första stycket, 12, 14, 15 a, 16 och 18 §§, 22 § första stycket, 22 a–22 c, 24 och 24 a §§ samt 26 § andra stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning beträffande arbete som avses i denna paragraf. Är sådant arbete eller del därav föremål för upphovsrätt, må den ock göras gällande.

⁵ Senaste lydelse 1976: 192.

⁶ Senaste lydelse 1978: 488.

⁷ Senaste lydelse 1980: 610.

58 §⁸ Rätt domstol i mål om ljudradio- eller televisionsutsändning i strid mot denna lag är Stockholms tingsrätt. Detsamma gäller i mål om ersättning som avses i 9 § andra stycket, 14 § andra stycket, 16 §, 22 § andra stycket, 22 d § eller 47 §.

61 §⁹ Föreskrifterna i 45, 47 och 48 §§ är tillämpliga på framförande, ljudupptagning samt ljudradio- och televisionsutsändning, som äger rum i Sverige. Dessutom tillämpas föreskrifterna i 45 § på framföranden av den som är svensk medborgare eller har sin vanliga vistelseort i Sverige, föreskrifterna i 47 § på ljudupptagningar vars framställare är svensk medborgare eller svensk juridisk person eller har sin vanliga vistelseort i Sverige och föreskrifterna i 48 § på utsändningar av radio- eller televisionsföretag som har sitt säte här i landet. Föreskrifterna i 46 § tillämpas på alla ljudupptagningar och på sådana upptagningar av filmverk vars framställare är svensk medborgare eller svensk juridisk person eller har sin vanliga vistelseort i Sverige liksom på sådana upptagningar av filmverk som äger rum i Sverige.

Vad i 49 § stadgas är tillämpligt på arbete, framställt av svensk medborgare eller svensk juridisk person eller av den som här har sin vanliga vistelseort, så ock eljest på arbete som först utgivits i Sverige.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986.

2. Bestämmelserna i 22 d §, 45 § tredje stycket, i vad avser hänvisningen till 22 d §, och 47 § andra stycket tillämpas även på verk och upptagningar som har tillkommit före ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna i 45 § tredje stycket, i vad avser hänvisningen till 6–8 och 26 §§, 46 § andra stycket, 47 § tredje stycket, 48 § tredje stycket, 49 § andra stycket och 61 § första stycket tredje meningen tillämpas även på verk som har tillkommit före ikraftträdandet, på radio- och televisionsutsändningar, upptagningar och framföranden som har ägt rum före ikraftträdandet och på sammanställningar som har gjorts före ikraftträdandet.

4. Bestämmelsen i 47 § första stycket tillämpas även på upptagningar som har gjorts före lagens ikraftträdande, förutsatt att den tid inom vilken en utsändning har gett rätt till ersättning enligt äldre bestämmelser då inte har löpt ut.

5. Bestämmelserna om skyddstid i 45 § andra stycket, 46 § första stycket och 48 § andra stycket tillämpas även på framföranden, ljudupptagningar samt ljudradio- och televisionsutsändningar som har ägt rum före lagens ikraftträdande, förutsatt att skyddstiden enligt äldre bestämmelser då inte har löpt ut.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Magnus Göransson
(Justitiedepartementet)

⁸ Senaste lydelse 1973: 363.

⁹ Senaste lydelse 1973: 363.

